

Ο Einstein ήταν εκεί!

(Μια αναφορά στην έκθεση Σχεδίου - Σκίτσου)

Εξαφνα, αισθάνεσαι να ξεπηδούν από όλες τις κατευθύνσεις γύρω σου άγνωστες μορφές. Μικρόσωμες, γιγαντιαίες, γκρινιάρες, θυμωμένες, τρομαγμένες, ειρωνικές, τραγικές. Τα παγωμένα πρόσωπά τους αποκτούν χάρτινη σάρκα, στρέφονται, σε παρατηρούν. Οι γραμμές παίρνουν ζωή και γίνονται κίνηση. Κίνηση ακατάπαυστη. Ασπρες-μαύρες φιγούρες διογκώνονται, απελευθερώνονται από τα τετράγωνα κελιά τους και στροβιλίζονται γύρω σου. Ακούς τις φωνές τους, το γέλιο τους, τις κραυγές τους. Σε ζαλίζουν τα ατέλειωτα κνηρητά τους. Σε ξεκουφαίνουν οι καυγάδες τους.

Με την οχλοβόη σε τρομάζει ένας πυροβολισμός! Προσοχή! Οι τροχαλίες άρχισαν να περιστρέφονται! Σε παρασύρει βίαια ένας cameraman καθώς τρέχει προς την αντίθετη κατεύθυνση. Γυρνάς απότομα. Ο Einstein μπροστά σου, παιχιδιάρης όπως ποτέ δεν τον γνώρισες στη Φυσική Ι. Κάτι πήρε τ' αυτί σου για τροπικά νησιά, όμως η σκέψη σου διακόπτεται από... επίμονα βελάσματα. Η σιδερένια πύλη πιο κάτω φαίνεται γνώριμη... Πλησιάζεις. Πού βρίσκεσαι; Μα φυσικά, να το κτίριο Γκίνη. Να και το ξεχασμένο ποδήλατο... Νιώθεις ανακούφιση. Όμως η ένδειξη σε τρομοκρατεί "Ενδία βραδινό"; Κοιτάς τα ρούχα σου. "Ευλάμπιε!". Ποιός φώναξε; Κοιτάς πίσω σου. Κανείς. Μόνο κάτι ύποπτα υπολείμματα νέφους. Στρέφεις απότομα το βλέμμα σου στον ουρανό. Συννεφάκια; Αρπάξε την ομπρέλα. Είναι δίπλα σου, παρατημένη.

Καθώς προχωράς, ορθώνεται εμπρός σου ένας κυκλώπιος, ακλόνητος, ανθρωπόμορφος όγκος. Τα σκληρά, γεωμετρικά χαρακτηριστικά του σου θυμίζουν μηχανή, μα τα παγερά μάτια του και το βαθύ εξιχνιαστικό

βλέμμα του, είναι περισσότερο από ανθρώπινα. Αισθάνεσαι να αποκαλύπτεται ο τρόμος σου. Πόσο ασημαντά μικρός γίνεσαι ξαφνικά, πόσο αδύναμος! Ένα απαλό αεράκι έρχεται να χαϊδέψει τα μαλλιά σου και να καταλαγιάσει την έντασή σου. Και να μπροστά σου αντικρύξεις μια υπέροχη γυναικεία μορφή. Ενώ τα λιτά της μαλλιά αναταράσσονται ελαφρά από το τρυφερό χάδι του ανέμου, το μακρινό γαλήνιο βλέμμα της νιώθεις να σε ταξιδεύει πέρα από τον ορίζοντα. Ανακούφιση. Τώρα ακούς μόνο τον έντονο παφλασμό των κυμάτων, καθώς σβήνουν πάνω στα βράχια. Αν προσέξεις όμως, διακρίνεις ότι συνοδεύεται από ένα μακρόσυρτο λυγμό. Αμέσως αναδύεται εμπρός σου το τραγικό πρόσωπο ενός άνδρα. Δεν έχει δάκρυα στα μάτια. Όμως φανερά συντετριμένος, υποφέρει. Η ψυχική οδύνη είναι τόσο αφάσταχτη, που λες και ξεχείλισε από την καρδιά του, έφτασε στο πρόσωπο χαράσσοντάς το ολόκληρο, μη βρίσκοντας διέξοδο στα δύο σφαλιστά από τον πόνο μάτια. Κάνεις να ψηλαφήσεις τα ανακατωμένα κυματιστά μαλλιά του. Όμως, σαν να προσπάθησες ν' αγγίξεις έναν Ολύμπιο θεό, εκτυφλωτικό φως σε θαμπώνει. Πετάγεται πίσω τρομαγμένος. Το φως που προηγούμενος σε τύφλωσε,

τώρα σιγά σιγά ζωντανεύει εμπρός σου μία απεγάδιαστη ανδρική μορφή, αληθινό πρότυπο αρχαιοελληνικής τελειότητας και ομορφιάς, καθισμένη στο μέσον μιας σοφίτας. Ησυχία. Επιτέλους γαλήνη.

Σύντομα η σοφίτα χάνεται οριστικά μες το σκοτάδι. Μαζί της και η ανδρική μορφή. Η ησυχία διακόπτεται απότομα από δυνατή μουσική. Κοιτάς γύρω σου λες και μόλις συνήλθες από ένα τρελλό παραλήρημα. Οι φιγούρες έχουν επιστρέψει ακινητοποιημένες στα ισόβια δεσμά τους. Γύρω σου κόσμος, συγκεντρωμένος σε μικρές παρέες, περιφέρεται αργά, συζητά δυνατά, αστειεύεται. Απομακρύνεσαι ζαλισμένος και κατευθύνεσαι προς την έξοδο. Αίθουσα 12.

Αφήνεις πίσω σου έναν κόσμο μαγικό, έναν κόσμο τόσο γεμάτο γοητεία και προκλήσεις, όσο προκλητική είναι η αίσθησή του να δημιουργείς από την ανυπαρξία, του να εξουσιάζεις το ακατόρθωτο, να αναζητάς ακατάπαυστα πέρα από τους νόμους της στεγνής λογικής, πέρα από τα όρια της συμβατικής φαντασίας. Έναν κόσμο στον οποίο το να επιζητάς, να ανακαλύπτεις και να απολαμβάνεις την ομορφιά και τη μοναδικότητα σε οτιδήποτε βρίσκεται γύρω σου, το να πυροδοτείς αδιάκοπα τη φαντασία σου και να διατηρείς ανυπότακτη τη σκέψη σου, το να επιμένεις να ονειρεύεσαι, δεν είναι σπατάλη χρόνου ή ουτοπία. Είναι το ίδιο το πάθος για ζωή. Για μια ζωή περισσότερο ανθρώπινη από αυτή που τείνει καθημερινά, όλο και πιο βίαια, να μας επιβληθεί.

Χριστοδουλοπούλου Ροζαλία
4ο έτος Ηλ/γων Μηχ/κών &
Μηχ/κών Η/Υ Ε.Μ.Π.

Ακαδημαϊκή Κίνηση

Εκδόθηκε το πρόγραμμα Ειδικών Μορφωτικών Εκδηλώσεων του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών για την περίοδο

Εκδηλώσεις του Ε.Ι.Ε.

από Νοέμβριο 1996 μέχρι Μάιο 1997.

Ο πρώτος κύκλος ομιλιών με τίτλο "Ο Εγκέφαλος και οι λειτουργίες του"

σκοπό έχει την ενημέρωση στις σύγχρονες προσπάθειες διαλεύκανσης των μηχανισμών που διέπουν τις ανώτερες